

ת"פ 9237/05/14 - מדינת ישראל נגד גמאל אבו סיאם

בית המשפט המחוזי בחיפה

02.12.14

ת"פ 9237-05-14 מדינת ישראל נ' אבו סיאם
תיק חיצוני: 2559/13

בפני	כב' השופט כמאל סעב
המאשימה	
נגד	מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
הנאשם	גמאל אבו סיאם

בשם המאשימה עו"ד מ. אייל.

בשם הנאשם עו"ד ת. אולמן.

החלטה

הבקשה:

1. לפני בקשה לביטול כתב האישום, מאחר, כך לטענת ב"כ הנאשם, שלא קוימו הוראות סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש] תשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**"), ובכך נפגעה זכותו של הנאשם להליך שימוע בטרם הגשת כתב האישום.

העובדות הצריכות לעניין:

2. כתב האישום מייחס לנאשם ביצע העבירות הבאות:

הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (שבע עבירות); סטיה מנתיב נסיעה, לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**"); מהירות מופרזת, לפי תקנה 51 לתקנות; אי האטה, לפי תקנה 52(8) לתקנות; גרימת חבלה של ממש, לפי תקנה 21 לתקנות וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961; נהיגה ברכב לא תקין, לפי תקנה 27 לתקנות; הובלת מטען חורג, לפי תקנה 85(א)(5) לתקנות; שעות נהיגה, לפי תקנה 168 לתקנות.

3. בקליפת אגוז, נטען בכתב האישום כי בשל נהיגתו הפזיזה של הנאשם במשאית וביצוע עבירות בניגוד לתקנות כמתואר לעיל, בהגיע הנאשם למרחק של כ- 800 מטר מצומת דרך משה - רחוב בר יהודה, הוא איבד את הבלמים, וכתוצאה מכך לא הצליח להאט את מהירות נסיעתו, המשאית החלה לדהור במהירות גבוהה אל עבר הצומת כשהנאשם צופר בחוזקה וצועק לעבר הנהגים האחרים לפנות את הכביש.

המשאית המשיכה בדהירה קדימה, פגעה במספר כלי רכב שהיו במקום ועלתה על המדרכה ופגעה בגדר בטון של בסיס צבאי נטוש, פרצה את הגדר והמשיכה אל עבר שטח העפר ונעצרה במרחק של 18 מ' מהגדר (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה נגרם מותם של שבעה אנשים וכן נפגעו מספר נהגים ונוסעים. כמו כן נגרמו נזקים לכלי הרכב המעורבים בתאונה ולרכוש שבזירת התאונה.

טענות הצדדים:

4. לטענת ב"כ הנאשם יש לבטל את כתב האישום, משום שלא נערך שימוע לנאשם כאמור בהוראת סעיף 60א לחסד"פ.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם לא קיבל הודעה בדואר רשום על הליך שימוע בטרם הגשת כתב אישום.

עוד ציינה כי הנאשם לאורך כל החקירה שיתף פעולה וכשהיה משוחרר היה מיוצג ע"י עו"ד ולכן היתה אפשרות לשלוח הודעת שימוע גם לעו"ד או להתקשר טלפונית לנאשם או לעו"ד ולהודיע להם.

הסניגורית המלומדת הפנתה לפסיקה וציינה כי במקרים מסוימים ביטלו בתי המשפט את כתב האישום משלא התקיימה חובת היידוע.

5. מנגד, ביקש ב"כ המאשימה לדחות את הבקשה. ציין כי נשלחה לנאשם הודעה בדואר רשום, כבר בחודש מרץ 2014 לכתובת המופיעה בכתב האישום, הודעה שחזרה בעילה שלא נדרשה וכן נעשו ניסיונות להתקשר לפלפון של הנאשם אך לשווא .

עוד ציין כי כתב האישום הוגש בחודש מאי ש. ז. ורק זמן קצר לפני ישיבת ההוכחות מעלה ב"כ הנאשם טענה שהזכות לשימוע לא קוימה על ידי המאשימה ומכאן עתירתה לביטול כתב האישום.

דין והכרעה:

6. הוראת החוק הרלוונטית לענייננו הינה סעיף 60א לחסד"פ הקובעת כדלקמן:

- "(א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.
- (ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לבירורים ולהצגת טיעונים.
- (ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.
- (ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.
- (ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).
- (ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לשנות מהוראות סעיף 74.
- (ז) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שבעת העברת חומר החקירה היה נתון במעצר, והוגש נגדו כתב אישום בתקופת מעצרו.
- (ח) הוראות החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, לא יחולו לענין סעיף זה, ואולם תינתן לחשוד הודעה בכתב על החלטת רשות התביעה בהקדם האפשרי ורשאית רשות התביעה להזמין את החשוד להציג בפניה את טיעוניו בעל פה.
- (ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי פשעים שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף קטן (א)."

7. כאמור, הליך היידוע והשימוע מעוגן בסעיף 60א לחסד"פ. מדובר בזכות יסוד המוקנית לחשוד, והמאפשרת לו לשטוח טענותיו במלואן בטרם הגשת כתב אישום.

מימושה של זכות השימוע, פירושה מתן הזדמנות לנחקר - החשוד, להציג את מלוא הנתונים שבידיו בטרם קבלת

החלטה סופית בדבר הגשת כתב אישום

8. על מהות זכות השימוע נאמר כי:

"בגדרי השימוע ניתנת לנפגע זכותו לשטוח את טענותיו במלואן, ועל הגורם המחליט להאזין לדברים בנפש חפצה, ומתוך נכונות להשתכנע ככל שבדברים יש ממש. זוהי זכות הטיעון, שהיא מן הזכויות היסודיות במשפטנו... היא נמנית עם עקרונות הצדק הטבעי וקשורה בטבורה לחובת ההגינות השלטונית..." - בג"צ 554/05 רס"ר אשכנזי נ' מפכ"ל המשטרה, ס(2) 299, שם בעמ' 316.

ראו גם בש"פ 984/10 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 25/2/10).

9. בענייננו נשאלת השאלה האם התביעה קיימה את חובת היידוע כלפי הנאשם כמצוות סעיף 60א לחסד"פ?

כאמור, במסגרת טיעוני הצדדים, הגיש ב"כ המאשימה לבית המשפט אישור על כך כי ביום 16/3/14 שלחה התביעה לנאשם, בדואר רשום, הודעה על כוונתה להגיש נגדו כתב אישום ובה ציינה כי הנאשם רשאי תוך 30 יום לפות בכתב לתביעה בבקשה מנומקת להימנע מהגשת כתב האישום.

יודגש כי כתב האישום הוגש ביום 7/5/14. ניתן להניח כי לו הנאשם היה פונה למאשימה מייד עם הגשת כתב האישום ומבקש לממש את זכותו להישמע, הייתה זו מאפשרת לו זאת ומקיימת את הליך השימוע, הגם שהיא פעלה על פי הדין וכתב האישום הוגש לאחר קיום הוראות החוק.

סעיף 60א(ג) קובע כי:

"נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.

כעולה מהוראת סעיף זה, שליחת הודעת היידוע על הגשת כתב אישום, לכתובת הנאשם, בדואר רשום, גם אם הנאשם לא דרש אותה בדואר, הרי היא כאילו הומצאה לו כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה.

10. משכך, התביעה מלאה את חובתה בשליחת הודעת יידוע, כמצוות סעיף 60א לחסד"פ, בטרם הגשת כתב האישום.

בנסיבות אלה אין מקום לבטל את כתב האישום.

מעבר לנדרש אציין כי הנאשם לא הניח בפני נימוקים, טענות, גרסה, ראיות וכו' שיש בהם כדי להורות על קיום שימוע גם בשלב הזה. לכאורה בפני בקשה בעלמא שאין בה כל תשתית ואין לה כל בסיס עובדתי או משפטי.

לנאשם ניתנה ההזדמנות להתייצב לשימוע, אך משלא טרח לקבל את הזימון ולא דרש אותו, אין לו להלין אלא על עצמו.

אזכיר עוד כי מאז הגשת כתב האישום חלפו מספר חודשים במהלכם נדחה הדיון מעת לעת כדי לאפשר להגנה לקבל את חומר החקירה, ללמוד אותו ולתת תשובה מפורטת לכתב האישום.

ברי כי היה ראוי שטענה מעין זו תועלה בישיבת ההקראה ולכל המאוחר בסמוך לה, ומשלא נעשה כן, מועד הגשת הבקשה מעיד על המהות שבה ועל משקלה.

אין לשכוח כי בעבר נעתרתי לבקשת הסנגור הראשון, (עו"ד עלא עתאמנה) ולאחר מכן לבקשת הסנגורית הנוכחית, (עו"ד גב' ת. אולמן) ודחיתי את מועד מתן התשובה לאישום מספר פעמים, מנימוקי ההגנה שהובאו בפני, כדי לאפשר לה לגבש את עמדתה בהקשר לתשובה לאישום, זאת בהתחשב בהיקף הרב של חומר החקירה, ולשם כך אף ביטלתי ישיבת הוכחות ראשונה, בהתאם לבקשת עו"ד גב' אולמן, לכן יש להצטער על כך שהבקשה הועלתה רק עתה.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

מכל מקום לא מצאתי הצדקה לביטול ישיבת הוכחות הקבועה ושמיעת הראיות תחל במועד הקבוע.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ה, 02 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.